

адско то ти дѣло немогѣтъ ли да стореть онова, което слабостъ та ми е безсилна да направи? Махни се, махни се отъ очити ми. Въ единъ день него и нея. И третя жертва ли ти трѣбова?

Маринъ.

Твое то штастие ми трѣбова, Олго. То ми коштува скѣпо. Нъ азъ съмъ готовъ да прѣгълтна всичките обиди, които неразбранъ единъ гнѣвъ може да искаже, стига да те оштастливя. Трѣбова да се измокришь за да избавишь нештастникъ тъ, който се дави. Зашто ме укорявашъ съ Недината смъртъ? Оставете стари ти да отивать. То е най-доброто нѣшто, което могѣтъ да сторять за себе си и за свѣтъ тъ. Единъ день по-рано или по-късно все едно и за тѣхъ. Мислете за вази си, които сте млади. Животъ тъ струва да се милѣе за него на вашити години. Грѣхъ е да не познава човѣкъ цѣната му на тая възраст, въ която всичко е очарование и прѣлести. И това врѣме е така кратко. Загубата се познава, нъ уви! Когато стане непоправима. Играете си, играете си съ животъ тъ. Зашто не можехте да знаете колко раскаяния ште ви коштува тая игра? И когато опитъ тъ дойде да ви покаже опасности ти на играта, на негови ти спасителни свѣти вий отговаряте съ огорчения и проклинания . . . Што ида да ти казвамъ? Ти тичаше по едно видѣние, което заслѣпяваше очи ти ти за да те погуби. Една честита случайность ви избави отъ него и тебе и него. Това видение, което ви водѣше слѣпишкомъ къмъ погибель, не е вече. Што ви липсва да бъдете честити? Собствено то ви желание . . . И вий не искате да имате това желание? . . .

Олга.

Кой говори за штастие? . . . Ти! . . . Махни се . . . махни се. Нѣмашъ ли паметъ? Нѣ ти ли, като злодѣй, нашли къщата на една мома за да смачкашь подъ краката си штастieto ѝ? Недо, колко си ти за завиждане. Зашто неможехъ и азъ да умра отъ скръбъ, като съмъ безсилна да си отмѣстя . . . Злодѣй тъ тука, и азъ немога да скокна възъ него и да го накарамъ да исплати пристѣпление то си съ кръвъ та си! Лъвица